

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Prædicantes & Hæreticos causam fuisse omnium turbarum & bellorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

certi homines diuino cultui destinantur; nunquid Lutherani, Calviniani, ceteri Protestantes, Sanctos inuocare ac colere: pro vita functis precari, certis temporibus psallere, ac interesse diuino cultui, ei que se totos consecrare & coelibes viuere poterunt? An Sacerdotum, Canonicorum, aliorumque Ministrorum Ecclesiasticorum functiones obire, parere preceptis Ecclesie, obedire Summo Pontifici, Episcopis, alijsque Magistratibus Ecclesiasticis, obtemperare desiderant? Nam hæc si facient, protestari desinent: si in hæresi persistent, similia exequi neque volent, neque poterunt. Non volent, quia nostra sacra & caeremonias Hæretici execrantur. Nō poterunt, quia nostris mysterijs non erunt initiati. An Christianus aliquis, apud Turcos Poparum; apud Indos Braehmanarum, apud Iapones Bonziorum honores appetere audeat? Certè nostri ritus atque cultus Hæreticis, Ethnici & Idololatrici videntur. Non sunt quidem tales, vt satis probatum est à nostris. Sed cum Hæreticis abominanda sint nostra mysteria, cur eorum tamen appetunt Sacerdotia? Cur nō ea Idololatrie relinquunt: an & ipsi Idololatrae, ob pecunias & redditus fient? Quid hinc concludas, nisi suam cuique Hæretico cupidinem, DEVI fieri: neque Religionem ac pietatem queri: sed sub hoc velo & umbra, saturitatem atque voluptatem: & sacrorum omnium interitum?

Seditionum ac bellorum omnium in Imperio factes esse Praedicantes Hæreticos. Vide commentarium Suriy, Michaelen ab Isseldt, Inuendū: Catimistic. li- Seditionum porrò, tumultuum ac bellorum, tum Ciuium, tum exterorum qui fuere auctores; Nonnè Hæretici? Tum in Imperio, tum extra illud: in Gallia, in Belgio, in Anglia, in Germania. Dicit fortè aliquis: Ideò hæc mouerunt, quoniam libertas eis credendi nō permittebatur, quasi verò teneantur omnes Reges ac Magistratus hanc hæreticis licentiam cōcedere, & priuatorum hominum fictam conscientiam publicæ paci salutique antepone. In Imperio autem, locisque quibus hæreticis libertas credendi concessa est, vbi neque vi, neque supplicijs ad Catholicam Religionem compelluntur, vnde bella exorta sunt, nisi quia non contenti libertate, etiam in bona Catholicorum & Eccle-

Ecclesiastica inuolabant, suisque facinoribus non consentientes Catholicos, vexabant, torquebant, occidebant. Nolite enim dubitare, nunquam hæresis quiescere, aut suo loco firma stare potest, sed ut animos, ita corpora ac bona Catholicorum depascere conatur. Si verum est, omne ferè bellum inter Christianos Principes hoc tempore cum Hæreticis esse: si verum est, ipsos Hæreticos non nisi fidei causa in armis esse: tum etiam verum est, Hæreticos omnium horum bellorum causam esse. Nam ubicunque sunt, aut erunt constantes Catholici, illi dum sua in pace possident, & Religioni prisca in hære quietè permittuntur, nullam causam habent, cur cuiquam bellum inferant. Illi autem, quibus Catholicam Religionem florere ac vigere non expetit, res novas moliuntur, ac Catholicos petulanter aggrediuntur: eosque antè persequi non desinunt, quàm omnia etiam prisca pietatis vestigia deleuerint. Quod ergo Gallia, Belgium, & proh dolor, Germania multis locis ardeat, causa est, non Religio Catholica: sed illa, quæ cum noua sit & inaudita; pari cum illa vera & antiqua nostra fide, vult loco ac dignitate esse; & alterius, quàm detestatur, bonis ac possessionibus frui, nostraque templa ac Sacerdotia occupare nititur; quæ tamen tanquam Idolomanica, Antichristica, ac Diabolica antè execrabatur. Et cur non ipsi sibi Hæretici posterisque Basilicas ac Sacerdotia opulenta instituunt, ut nobis Catholicis Maiores nostri? Neque verò si rem ac fidem Protestantium spectemus, illis indigent ipsi templis. Nam caremonia & ritus omnes, ipsaque adeò Conciones *ad id opus* sunt; omnisque eorum cultus est in verbo DEI, quo se potissimum consolantur ac tuentur. At suum illud Verbum habere possunt sine templis, sine concionibus, sine interpretibus, cum clarissimum sit & lucidissimum. Neque sanè haberent, quod cum ratione responderent, si hæc illis, cum suæ religionis, ut vocant, exercitium petunt, obijcerentur.

Crudelitatem verò in bellis, tum intestinis, tum exteris, non est quod Catholicis exprobrent Hæretici. Notum enim est,

*brum de In-
stina, Bri-
tannica, &
derum: li-
brum de per-
secut. Angli-
cana & The-
atrum cru-
delitatis He-
retica.*

*Heretici
semper vo-
lunt vince-
re nunquam
vinci.*

*Inaudita
crudelitas
Hereticorum*

*Vide Autho-
res paulò
ante cita-
tos.*

*Insignis Ha-
reticorum
impietatis
& crudeli-
tatis in Ca-
tholicos ex-
empla sunt
vbiq.*

est, quanta amentia sint vsi, non in Victorijs, quam vix vnè
quam legitimam adepti sunt; Sed in deprædationibus, de
quibus nisi integri libri scripti essent, ita profectò dicerem,
vt omnes assentirentur, inauditam eam esse crudelitatem
& perfidiam; Vbi pro minimo erat vastari templa, concul-
cari sacra, diripi altaria; affigi ad terram, confringi, combu-
ri sacras imagines infantes ac senes, omnis ætatis ac sexus
dignitatisque homines, lanceis, gladijs, alijsuè telis, aut æ-
neis globis transfigi. Fœlicitas hæc magna erat & clemen-
tia militum Lutheranorum & Calvinianorum: quam mul-
ti implorabant: quoniam pleriq; ita feriebantur, & suppli-
cijs excarnificabantur, vt se mori diu sentirent: inter suppli-
cia tabescerent, membratim perirēt, & quasi per stillicia
animam amitterent. Itaque post carceres, post contumeli-
as, post supplicia horrenda de turribus præcipitati; in mare
demersi, viui terræ infossi; alij metas ludentibus, aut scopos
iaculantibus præbuerunt; globis alij ligneis, alij igneis, alij
sagittis lentè occisi: alijs genitalia abscissa, aliaq; membra,
eaq; deuoranda data, vel in fauces intrusa: tum ventre dis-
secto iterum extracta sunt: alij bestijs pabulo & cibo fuere.
Hæc non vni hominum generi facta, sed omnibus, qui Ca-
tholicos se constanter profiterentur, præcipuè verò Sacer-
dotibus, Religiosis, Monachis, Iesuitis. De Virginibus ac
Matronis honestissimis, religiosissimis, horret animus me-
minisse; obstupescit lingua: nec sinit aut meus aut vester pu-
dor commemorare. Sed nihil in hoc genere vllus Phalaris
aut Scinis, aut Busiris excogitauit, quo non immaniora, tur-
piora, horribiliora, in Gallia, Anglia, Belgio, Germania &
Alsatia nuper Hæretici perpetrârunt. Et adhuc tu mihi Po-
lycarpe Catholicorum crudelitatem exprobrare audes:
cùm illi nulla vobis bella intulerint, sed contra vestras tan-
tùm deprædationes se protexerint. Illos oportet supra hu-
manum & ferinum modum crudeles esse, qui in truculen-
tia sua gloriantur, & magni videri volūt: qui nouū ambitio-
nis & gloriæ genus sunt cõment, quãdo ex humanis occisis
corporibus abscissa membra velut spolia & ornamenta di-
gnita-

gnitatis ex collo suo & equorum suspēderūt. Sed nō possum
hac de re plurib. sine incredibili animi dolore memorare.

Non est igitur quod Prædicantes ac Polycarpus Catho-
licis, ac præsertim Iesuitis immanitatem obijciant. Nam si
Lutherani ac Protestantes in Imperio pacificè viuant, cum
Catholicis; si non sibi aliena vendicare tentent, nullo ar-
morum terrore cōcutietur Germania: Video, video quam
pacem Polycarpus expectat: Eam scilicet, vt ipsi, sui que si-
milibus agere, credere, profiteri, quod libeat, liceat: vt om-
nia templa, Monasteria occupēt, Sacerdotes, Iesuitas, Mo-
nachos expellant atque trucident. Idololatriam, vt vocāt,
Papisticam impunè ac coniuuentibus Catholicis extermin-
nent. Tunc scilicet pacem nobiscum habere voluit, cū
nulli Catholici erimus. Nos Catholici erimus, Nos Catho-
lici, quæ in Imperio Sæctarij possident, pacificè possidere si-
namus, dum ipsi etiam nostra non affectent, non diripere
& auferre nostram quoque libertatem conentur.

Verū tæterrimi ac rabiosi Prædicantes, nobis omnem
libertatem ademptam volunt, & quamdiu non ita domi-
nantur, vt Catholica sacra ac homines extinctos videant,
tamdiu vera libertate se perfrui non credunt: siue ex odio &
inuidia, qua alienam foelicitatem tāquam seruitutem pro-
prium intuentur: siue ob furiatam flagitijs mentem, qua si-
cut Tyranni, Regias stirpes excindere; aut quemadmodū
furiosi Magistratibus ac Iudicibus vitam eripere conantur:
ne existat aliquando, qui eorum perfidiam aut prodat, aut
vindictet, atq; vlciscatur. Hæc causa est, cur toties ad suos de
Catholicorum & Iesuitarum insidijs ac crudelitate verba
faciant, quò persuadeant scilicet miseris Hæreticis, neq; se,
neq; sua, Catholica Religione florente, salua esse posse. At-
qui hæc ipsa temporum nostrorum confusio & calamitas
docet, nunquam vllorum aut Lutheranorum, aut aliorum
Hæreticorum ditiones; Resque publicas beatiore futuram,
quàm fuerint olim, quando vnam nobiscum Ecclesiam
constituebant. Non reformido quorumcunque etiam Pro-
testantium, Ordinum hæc in re iudicia, dummodò rem
ipsam

*Hæreticis
desiderant
pacem cum
Catholicis,
nisi penitus
deletis anni-
quis sacris.*

*Tum Poly-
carpi opinio
ne pax &
concordia
sequetur,
quando Ca-
tholici sua
fide negata
hæreticorū
facti fue-
rint vilia
mancia.*

*Prædicantes
persuadent
suis salua
Religione
Catholica
non posse
florere &
liberos esse
Protestan-
tes.*